

‘தமிழ் வெல்லும்’ என்ற தாரக மந்திரத்திற்குச் சொந்தக்காரர்

முத்தமிழறிஞர் கலைஞருக்கு இனையான தலைவர் உலகத்தில் எங்கும் இல்லை!

சென்னை கிழக்கு மாவட்ட தி.மு.க. சார்பில் முன்னாள் அமைச்சர் பி.கே.சேகர்பாபு எம்.எல்.ஏ. முன்னின்று நடத்திய

கலைஞர் பிறந்த நாள் விழா மாபெரும் பொதுக்கூட்டத்தில் முன்னாள் அமைச்சர் எ.வ.வேலு புகழாரம்!

சென்னை, ஜூன். 20 -

“60 ஆண்டு காலம் மக்கள் பிரதிநிதி - நின்ற 13 தேர்தல்களிலும் வென்ற ஒரே தலைவர் முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் அவர்களுக்கு இனையான தலைவர் உலகத்தில் எங்கும் இல்லை” என்று சென்னை கிழக்கு மாவட்ட தி.மு.க. சார்பில் முன்னாள் அமைச்சர் பி.கே.சேகர்பாபு எம்.எல்.ஏ. முன்னின்று நடத்திய முத்தமிழறிஞர் கலைஞர் பிறந்த நாள் விழா மாபெரும் பொதுக்கூட்டத்தில் முன்னாள் அமைச்சர் எ.வ.வேலு குறிப்பிட்டார்.

கொண்டு வந்தார்.

அவன் அப்பா என்ன ஜாதியோ. அந்த ஜாதித் தொழிலைத்தான் நீ செய்ய வேண்டும்; மண்பாண்டம் செய்கிற குயவராக இருந்தால், நீ மண்பாண்டம் செய்; சிலை அலங்காரம் கடை நடத்திக் கொண்டிருக்கிற என்னுடைய அன்னைச் சகோதரராக இருந்தால், சிலை அலங்காரம் கடை வைத்துக் கொள்; தச்சுதான் உன்னுடைய குடும்பத் தொழில் என்றால், அதைச் செய் என்று குலத்தொழில் திட்டத்தை 1952இல் ராஜாஜி கொண்டு வந்து விட்டார். அப்போதே நம்மை படிக்கக் கூடாது என்று நினைத்தார்.

அதற்குப் பின்னால் வந்த பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள்தான். 1954இல் அனைத்து கிராமங்களிலும் பள்ளிக்கூடம் வேண்டும் என்று நினைத்தார். அதனால் கிராமங்களிலே பள்ளிக்கூடங்கள் வந்தன.

இதை உணர்ந்த திராவிட இயக்கம், 1967இல் ஆட்சிக்கு வந்தது. “படி, படி” என்று சொன்னவர் அண்ணா அவர்கள்; ஆனால் காலம் அவரை நம்மிடமிருந்து விரைவாகப் பிரித்துவிட்டது. 1969இல் அண்ணன் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்ற பின்பு, “படி, படி” என்று சொன்னவர் பெரியார்; “எழுது, எழுது” என்று எழுதியவர் அண்ணா; இவை இரண்டையும் சேர்ந்து, “கல்லூரி தேவை” என்று சொன்னார்.

சமத்துவக் கல்வியும் கலைஞர் உருவாக்கிய கல்வி அமைப்பும்! (System) அதனால்தான் அவர் ஒரு சில்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். ஒரு பள்ளிக்கூடம் என்று சொன்னால், ஒரு கிராமமேலே ஒரு தொகைப் பள்ளி இருக்க வேண்டும்; 3 கிராமமேலே ஒரு நடுநிலைப் பள்ளி இருக்க வேண்டும்; 5 கிராமமேலே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்க வேண்டும்; 8 கிராமமேலே இருந்தால் ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளி இருக்க வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்தார். அனைத்து ஜாதியினரும் படிக்க வேண்டும் என்று சொன்னவர் கலைஞர்.

சென்னையில் இருக்கிற உங்களுக்கு இதெல்லாம் தெரியாது. நான் கிராமத்தில் பிறந்தவன்; திருவண்ணாமலைக்குப் பத்திரம் 9 கிராமமேலே இருக்கிற...’ என்று பஸ் செல்லாத ஊரில் பிறந்தவன்.

பள்ளிக்கூடத்தில் கூட்ட தீண்டாமை தலைவிரித்து ஆடிய காலங்கள் எல்லாம் உண்டு. அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான், ஒரு பள்ளிக்கூடம் என்று சொன்னால் அனைவரும் ஒரே பெஞ்சில் உட்கார வேண்டும் என்றார்கள். எங்கள் ஊரில் நான் மிகவும் பள்ளிக்கூடத்திற்குச் செல்லவில்லை. பெரிய வீடாவது, சின்ன வீடாவது; அனைவரும் ஒன்றாக உட்கார சொன்னார் ஆசிரியர். இதுதான் நிலைமை.

ஜாதியை ஒழித்து, பள்ளிக்கூடத்தில் அனைவரும் சமம் என்று சொன்னது கழக ஆட்சி; கலைஞர்தான் அதைக் கொண்டுவந்தார். காஸ்ட்டுமேலும் இதை வெல்லாம் நாம் மறந்துவிடுகிறோம்.

தகவல் தொழில்நுட்பப் புரட்சியும் கந்திரபாய நாயுடுவின் பாராட்டும்! எங்கள் ஊரில் ஒருவன் கல்லூரிக் கல்வி படிக்க வேண்டும் என்றால், ஒன்று சென்னை மாநிலக் கல்லூரிக்கு வர வேண்டும், இல்லையென்றால் சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குத்தான் செல்ல வேண்டும்; 100 கிராமமேலே உள்ள இடங்களில் உள் நிலையே வேண்டும்.

ஆனால் இன்றைக்கு, தமிழ்நாட்டில் அங்கெல்லாம் கலைக் கல்லூரிகள்; மாவட்டத் தலைநகரங்கள் எங்கெல்லாம் இருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் மருத்துவ கல்லூரிகள்; இன்றைக்கு கலைக் கல்லூரிகள், பெரியியல் கல்லூரிகள். மருத்துவக் கல்லூரிகள் என்று போட்டி போட்டுக் கல்லூரிகள் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால், அதற்குக் காரணம் கழக ஆட்சி, கலைஞர். அதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

ஏனென்றால், நம்மை அறியாளிச் சமுதாயமாக உருவாக்க வேண்டும் என்று எண்ணியவர் அண்ணன் கலைஞர். அதனால்தான், 1997இல் அவர் முதலமைச்சராக இருந்த போது, கணினிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நினைத்தார். அதனால்தான், கல்லூரிகளில்லாமல் தகவல் தொழில்நுட்பம், கணினிப் படிப்புகளை பாடத் திட்டத்தில் கொண்டுவந்தார். க.டி. எல்க்ட் ரோனிக்ஸ் அண்ட் கம்யூனிகேஷன்ஸ் தயாரிப்புத் திட்டம் அங்கே உலகத்தரம் வாய்ந்த பாடத்திட்டத்தை ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் கொண்டுவந்தார். அதன் விளைவாக, நம் பிள்ளைகள் க.டி. படித்த காரணத்தினால்தான், இன்றைக்கு அமெரிக்கா, ஜெர்மனி போன்ற மாநிலங்களில் இருந்தவர்கள், இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்திற்குச் சென்றாலும் உயர்பதவிகளில் இருக்கிறார்கள்.

1991-ஆம் ஆண்டின் சோதனையும் டீனிக்ஸ் பறவையான தி.மு.க.வும்!

எனக்கு துறைமுகம் என்று சொன்ன உடனே, ஒன்று நினைவு வந்தது. தமிழ் செந்திலவேலன் இங்கே பேசுகிற போது மிகச் சிறப்பாகப் பேசினார். தொண்டர்கள் எல்லாம் உற்சாகப்பட்டு அளவுக்குத் தன்னுடைய உரையை அமைத்துக் கொண்டிருந்தார். நம் ஆட்கள் எங்கே சோர்வடைந்தீர்கள் போகிறார்களே என்ற காரணத்தினால் தூக்கி நிறுத்தினார். அவருடைய வார்த்தைகளை எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டோன் இருந்தேன். “துவண்டு விட்டீர்கள்; இதோ வருகிறது உள்ளடக்கி தேர்தல். அதிலே நம்முடைய திறமைகளை, நம்முடைய ஆற்றலைக் காட்டுவோம்” என்று சொன்னார்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்பது ஒரு டீனிக்ஸ் பறவை; என்ன ஆனாலும் சரி, இது எழுந்து கொண்டேதான் இருக்கும். இதை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அதற்கு உதாரணம் இந்தத் துறைமுகம் மண்தான். என்ன காரணம் என்று சொன்னால், 1991 பொதுத் தேர்தலில், தமிழ்நாட்டின் 234 தொகுதிகளிலும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கூட்டணியோடு நின்றாலும் கூட, இரண்டு இடங்களில் தான் வென்றோம்.

அதில் ஒரு இடம் எது பெரியதா? அன்றைக்கு நன்றி உணர்வோடு இந்தத் தொகுதி மக்கள் அண்ணன் கலைஞருக்கு வாக்களித்திருந்தார்கள். அந்த நன்றி உணர்வு தொடர்ந்து இந்த மண்ணில் இருக்கிற காரணத்தினால்தான் என் தமிழ் சேகர்பாபுவுக்கும் உதயசூரியனுக்கும் ஒட்டுப் போட்டிருக்கிறீர்கள்.

இரண்டே இரண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களோடு நாம் சட்டமன்றத்தின்களே சென்ற காலகட்டத்தை நான் என்னால் பார்த்தேன். நான் ‘டீனிக்ஸ் பறவை’ என்பதை சொன்னாருட்க்காகச் சொல்லவில்லை; 1991இல் இரண்டு இரண்டு போட்டோன் தி.மு.க. என்று சட்டமன்றத்திற்குள் சென்றோம். ஆனால் அதற்குப் பின்னால், 1996இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அண்ணன் கலைஞர் அவர்களுடைய தலைமையிலே வெற்றி பெற்றோம். 2006இல் இரண்டாவது முறையாக தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்தது.

உணவுத்துறை அமைச்சராகப் பணியாற்றிய நினைவுகள்!

அதில் அடியென் உடைய நாண் கூட்டுறவு மற்றும் உணவுத்துறை அமைச்சராக இருந்து, சிறப்பாக, ஏன் உச்ச நீதிமன்றம் பாராட்டும் அளவுக்கு அந்தத் துறையைச் சிறப்பாக நடத்திக் கொடுத்தேன். ஏன் என்றால், அமைச்சருக்கு என்ன துறை என்று தெரியவில்லை என்று செந்திலவேலன் மிகவும் வருத்தப்பட்டார்.

எனக்கு நன்றாக நினைவு இருக்கிறது. அந்தத் துறையை நான் எடுக்கிறபோது, ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் எனக்கு அங்கே துண்டு போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் சட்டமன்ற உறுப்பினர் சிவசுந்தரம், எனக்குத் துண்டைப் போட்டுவிட்டுக் கடி அமுதார். “நம்முடைய அண்ணன் அமைச்சர் ஆகிவிட்டார், அதுவும் இரண்டு துறைகளைப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்” என்று ஆணைக் கண்ணீர் வடிக்கிறார் என்று பார்த்தேன். அவர் “மகிழ்ச்சி மகிழ்ச்சி” என்றார்.

அவர் “ஒரு நிமிடம் வாருங்கள்” என்றார். “என்ன” என்றேன். “உயோ! இந்தத் துறை யாருக்கும் சரியாக வராது துறை ஆயிரத்தே? அமைச்சராக இருப்பவர்கள் பாதிப்பிலேயே சென்றுவிடுவார்களே... இந்தத் துறையை உனக்கு எதற்கு கொடுத்தார்கள்? அதுவும் நம்முடைய மாவட்டத்திற்கு சரியாக இருக்காதே?” என்றார். “என்ன விஷயம்” என்றேன். உணவுத் துறையில்... இருந்தார். பாதிப்பிலே போய்விட்டார். அதிலும் அவர் எங்கே போய்விட்டதுக்காரர்... என்று ஒரு அமைச்சர் இருந்தார். உணவுத் துறை அமைச்சராக வெலிக்குச் சென்றார். அவர் திரும்பி வருகிறபோது அமைச்சர் பதவி இல்லாதவராக வந்தார் என்றார்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், திறமைக்கே ஒட்டுமொத்த உருவமாக இருக்கிற என் அண்ணன் ஆர்க்காட்டார் கூட உணவு அமைச்சராக இருந்திருக்கிறார். அதுவும் இடையில் போய்விட்டது. அன்றைக்குத் தான் அமைச்சர் ஆகியிருக்கிறேன். இந்த மூன்றையும் என்சிடில் செல்லவில்லை. “ஒத்து வராது துறையை எதற்கு அண்ணா உனக்குக் கொடுத்தார்கள்” என்றார். ஆனால், ஐந்து ஆண்டு காலம் அண்ணன் கலைஞருடைய அறிவுரைபோட்டு, உச்ச நீதிமன்றம் பாராட்டும் அளவுக்கு நடத்தினேன். “உடம்பில் ஆஃப் இந்தியா”, ‘தி இந்த’ பத்திரிகைகள் எல்லாம் முழுப் பக்கத்திற்கு, “பொது விநியோகத் திட்டத்திற்குத் தமிழ்நாடுதான் உதாரணம்” என்று எழுதினார்கள்.

எழுப் போகும் உதயசூரியனும், தளபதியின் அடுத்த கழக ஆட்சியும்!

எனவே, இரண்டே இரண்டு சட்டமன்றத் தொகுதிகளில் தி.மு.க. வெற்றி பெற்ற பின்பு, 1996இல் நாம்நான் ஆட்சியைப் பிடித்தோம். 2006இலும் தி.மு.க.தான் ஆண்டது. 2021இல் எல்லாருக்கும் எல்லாம் கிடைக்கிற ‘திராவிட மாதல்’ ஆட்சி, தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சர் என் அண்ணன் பி.க.ஸ்டாலின் தலைமையிலே சிறப்பாக நடைபெற்றது.

இரண்டு பேர் வெற்றி பெற்ற போதே நாங்கள் மூன்று முறை ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறோம் என்றால், இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏறத்தாழ 59 பேரோடு உள்ளே செல்கிறோம் என்று சொன்னால், நான் சொல்கிறேன். எழுதி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; அடுத்து நடைபெறும் சட்டமன்றத் தேர்தலில், இதே சட்டமன்றத்திலே உதயசூரியன் மீண்டும் மலரும்! தமிழ்நாட்டின் முதலமைச்சராக அருமை அண்ணன் பி.க.ஸ்டாலின் அவர்கள் மீண்டும் வருவார். நம்பிக்கை தான் வாழ்க்கை, வாழ்க்கையே நம்பிக்கைதான்; நிச்சயம் கழக ஆட்சி மீண்டும் வரும்.

கருநிள் சோகமும் தலைவரின் தாய் உள்ளமும்!

மாண்புமிகு முதலமைச்சர், இப்படிச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மிஸ்டர் சி.எம். சார்... இல்லாததுமட்டுமல்லாமல் எல்லாம் பங்களித்தல் சொன்னீர்கள். நான் உள்ள படிபடி ஒப்புக் கொண்டு பேசுகிறேன்: ஒரு கணம் நாங்கள் ஏமாந்துவிட்டோம்.

நாங்கள் ஏமாந்துவிட்டோம் என்று சொல்வதை விட, தமிழ்நாட்டு முதலமைச்சருடைய தாய் குணம் அதற்கு ஒரு காரணமாக அமைந்துவிட்டது. 41 பேர் கருநிலே இறந்திருக்கிறார்கள்; காவல்துறை வழக்குப் பதிவு செய்ய வேண்டுமா, இல்லையா? அதிலாகிகள் எல்லாம் எஃப்.ஐ.ஆர். போட வேண்டும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால், என் தலைவரின் உடைய போட்டியை நீங்கள் பார்த்திருக்கீர்கள். “எந்தக் கட்சித் தலைவரையுத் தன் தொண்டன் சாக வேண்டும் என்று ஏன் பார்ப்பார்கள்? எந்தக் கட்சித் தலைவனாவது தன் தொண்டன் சாக வேண்டும் என்று சதி செய்வானா?” என்று சொல்லி, அத்தனை பேரும் எஃப்.ஐ.ஆர். போட வேண்டும் என்று சொன்ன போது கூட, “அவர் மீது எஃப்.ஐ.ஆர். போட வேண்டாம்” என்று சொன்ன தாய் உள்ளம் கொண்டு தலைவர், ஒரு கணம் அன்றைக்குப் எஃப்.ஐ.ஆர். போட்டிருந்தால், இன்றைக்கு நிலைமையே வேறாக மாறி இருக்கும்.

கொள்கை விரோதியும் அரசியல் விரோதியும்: ஒரு விளக்கம்!

அவர் அனைத்து மேலகங்களிலும் சொன்னார்: “உடலியில் இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் கொள்கை விரோதியாம்; இங்கே இருக்கிற நாம் அரசியல் விரோதியாம்!” ஐயா, இதை ஒரு வார்த்தைக்கு மட்டும்தான் பலமுறை அறையில் தனியாக உட்கார்ந்து சிந்தித்து சிந்தித்தே என் தலைக்கு மாடம் இருக்கிறது எல்லாம் போய்விட்டது. இந்த வார்த்தைக்கு என்னதான் பொருள்? மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். நம்மோடு இருந்தார்; அண்ணன் கலைஞருடைய 40 ஆண்டு கால நண்பர் அவர். இன்னும் சொல்லப்போனால், திரையுலகத்திலே இரண்டு பேரும் நன்றாக இருந்த காரணத்தினால்தான், அன்றைக்கு அவரைப் பக்கவப்படுத்திப் பேரறிஞர் அண்ணாவிடத்திலே கொண்டுவந்து, மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆரைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சேர்த்தார். அது வரலாறு! 1953இல் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இணைத்துக் கொண்டார்கள். திரையுலகத்திலே எம்.ஜி.ஆரும் அண்ணன் கலைஞரும் நண்பர்கள்; ஒருமுறை ஒருவர் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது என்று எண்ணியிருக்கிறார்கள்.

அண்ணன் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக வர வேண்டும் என்று அண்ணாவுக்குப் பின்னால் போட்டி போட்ட காலத்திலே, பரங்கிமலை தொகுதியில் சட்டமன்ற உறுப்பினராக ஒருமுறை அல்ல. இரண்டு முறை உதயசூரியன் சின்னத்தில் நின்று வென்றவர் மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவராக அண்ணன் கலைஞர் இருந்த போது, பொதுச்செயலாளராக நாவலர் இருந்த போது, பொருளாளராக வி.மு.க.வில் இருந்தவர் மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர். எனவே, தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ. தி.மு.க.வினுடைய பெருளாளர், 40 ஆண்டு கால திரையுலகத்தின் மூலமாக என் அண்ணன் கலைஞருக்கு நண்பர்.

ஒரு அமைச்சர் அந்தஸ்தில் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக, தன்னுடைய நண்பருக்குச் சிறுசெயிப்பித் திட்டத்தின் துணைத்தலைவர் பதவியைக் கொடுத்த

வார், அவருக்கும் அண்ணன் கலைஞர் அவர்களுக்கும் இடைவெளி ஏற்பட்ட போது வெளியே போய், மக்கள் திலகம் எம்.ஜி.ஆர்.. “எனக்கும் அவருக்கும் அரசியல் விரோதம்” என்று சொன்னால் கூட அது பொருத்தமாக இருந்திருக்கும். “எனக்கும் என்னுடைய நண்பர் கலைஞருக்கும் அரசியல்வாதியாக எங்களுக்குள் விரோதம்” என்று சொன்னால் கூட அது பொருத்தமாக இருக்கும்.

தி.மு.க.வை விமர்சிக்கும் தற்போதைய ஆட்சியாளர்கள்!

நான் கேட்கிறேன், மாண்புமிகு மிஸ்டர் சி.எம். சார்! நீங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே கிளைச் செயலாளராக இருந்தவரா? வட்டச் செயலாளரா? புகழிச் செயலாளரா? மாவட்டச் செயலாளரா? செயற்குழு உறுப்பினரா? பொதுக் குழு உறுப்பினரா? அணி அமைப்பாளரா? தி.மு.க.வுக்கும் உங்களுக்குள்ளே என்ன சம்பந்தம்?

எங்களின் ‘அரசியல் விரோதி’ என்று நாடு முழுவதும் பறைசாற்றினீர்களே! நாங்கள் முதலமைச்சராக இருந்த அண்ணன் இடத்திலே கேட்டோம், ஒரு பக்கம் செய்தி சென்றுகொண்டே இருக்கிறது. “அண்ணா, அவர்கள் விராமிச்சிக்கு விடுங்கள்” என்று நாங்கள் கேட்ட போது, “இல்லை, அதை இக்கோள் செய்யுங்கள், அது ஒரு பெரிய விஷயமல்ல; நாட்டு மக்கள் மீது எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது; நாட்டு மக்களுக்கு அனைத்தமாக நான் இருக்கிறேன்; எனக்காக அவர்கள் இருப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது; அவரை விமர்சிக்கக் கூடாது” என்று சொன்ன தாய் உள்ளம் கொண்ட தலைவர், நாங்கள் விமர்சித்து இருந்தால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்குமா?

தேர்தல் வாக்குறுதிகளும் விசிலுக்கு விழுந்த ஒட்டுகளும்!

அதோடு மட்டுமல்ல, ஏதோ மக்கள் ஏமாந்தார்கள். “நண்பா, நண்பி, குடலன்” என்று குழந்தைகளைத் தன்வசப்படுத்தி, “உங்கள் அப்பா அம்மாவிடம், உங்கள் அத்தை மாமாவிடம், உங்கள் தந்தா பாட்டியிடம், சாக்கோடுக்காக நீ அழு மாட்டாயா? அத்தோடென்று விஷய மாமாவுக்காக, நீ ஒட்டுக்காக அழுதது எனக்கு வாங்கிக் கொடு” என்று அந்த இளம் சிறார்களை அழு வைத்தார்கள்.

நான் ஒரு ஆதரவுரிமாவை செய்தியை இங்கே சொல்கிறேன். ஆழ்வார் போட்டியிலே என் விட்டிற்குப் பக்கத்தில் “கீர்த்திலம்” என்று ஒரு கடை இருக்கிறது. அந்தக் கீர்த்திலம் கடைக்குப் பக்கத்தில், ரோட்டில் ஒரு பழக்ககூட வைத்துக் கொண்டு ஒரு 70 வயது மூதாடி கடை நடத்தி வருகிறார். என்னுடைய ஓட்டு நரை அனுப்பிப் பழம் வாங்குவது போன்றும், “எதற்கு ஓட்டு போட்டீர்கள்?” என்று கேட்டு வரச் சொன்னேன். என் ஓட்டுநர் அந்த மூதாடியிடம் ஒரு கிராம ஆப்பிள் வாங்கிக் கொண்டு, “பாட்டி, நீங்கள் எதற்கு ஓட்டு போட்டீர்கள்?” என்று கேட்டிருக்கிறார்.

அவர் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்து விட்டு, “என் சொந்த ஊர் திண்ணாமலை; நான் மயிலைப்பூக்கு போட்டது வந்ததேன். என் வீட்டுக்காரர் அந்தக் காலத்திலிருந்து இந்தக் காலம் வரவரக்கும் தி.மு.க., எங்கள் குடும்பத்தில் 17 ஓட்டுகள் இருக்கின்றன. நாங்கள் காலம் முழுவதும் உதயசூரியனுக்கு ஓட்டுப் போட்ட பழக்கப்பட்ட குடும்பம், ஆனால், இந்த முறை எங்கள் பேரப்பையன் வந்து தொல்லை கொடுத்தான்; ஆயா, இந்த ஒரு முறை மட்டும்தான் விசிலுக்கு ஓட்டு போடு ஆயா என்று சொன்னீர்கள். ஐயா, குழந்தைப் பிள்ளை வந்து கேட்கிறதே, அப்படி நானும் எங்கள் வீட்டுக்காரரும் அரசித் தேர்தல், குழந்தை அடிக்ரேதே... விசில் கேட்கிற குழந்தை; விசிலுக்கு ஓட்டு போடு என்று கேட்கிறதே என்று நினைத்தோம்.”

அவர் மேலும் சொன்னார். “இப்போது எனக்கு வயது 70 ஆகிறது. நான் 20 வயதில் வாழ்க்கைப்பட்டு வந்தேன்; அன்றைய நிலைக்கு நடுத்த தேர்தலில் எல்லாம் உதயசூரியனுக்குப் போட்ட இந்தக் கைதான். என் பேரக்குழந்தைக்காக இந்த ஒரே ஒரு முறை விசிலுக்குப் போட்டது. நான் விசிலுக்கு ஓட்டுப் போட்டாலும், தி.மு.க. வராமல் போகாது; அந்த நல்ல மனுஷன் வந்து விடுவான் என்று நம்பினதான் அங்கே போட்டேன்” என்று சொல்கிறார். என் தாய் மீது ஆணையிடும் சொல்கிறேன், இந்தச் சம்பவத்தை நான் காதல் கேட்டேன்; இதுதான் தமிழ்நாட்டின் நிலைமை.

24 மணி நேரமும் மக்களுக்காக உழைத்த முதலமைச்சர்!

நான் விசிலுக்கு ஓட்டுப் போட்டால், மு.க. ஸ்டாலின் வெற்றி பெறாமலா போகப் போகிறார்? அவர் கட்டாயம் வெற்றி பெறுவார், நாட்டு மக்களுக்கு

தொடர்ச்சி 6ஆம் பக்கம்